

BLIJVENDE HERINNERING AAN

MEVROUW

NELLY VAN ACHTER

echtgenote van **GUIDO SOETENS**

geboren te Nederbrakel op 4 maart 1946 en godvruchtig overleden in familiekring te St-Martens-Lierde op 19 februari 1992, nadat zij de Heilige Sakramenten van de zieken ontving.

Tegen een te vroege dood moet gestreden worden, met vrouw en man en macht, met techniek en wetenschap, met infuus en medicijn, ten einde toe. Guido, Jurgen en Els, Peggy en Hans strijden aan de zijde van Nelly, weten hoe kwetsbaar het leven van een lieve moeder is. Verbonden met mekaar willen zij de dood vertragen, uitdagen, verdagen. Uit protest, zonder compromis. Omdat gezond en volwaardig leven een mensenrecht is en onze eerste bestemming blijft. Dokters, verpleegsters, familie, bureu en vrienden strijden mee. Ze kiezen voor het leven, tegen de dood. Ze zeggen: "Liefde overwint de dood, zoals een krokus aan het beton zijn grenzen stelt". Helaas, met de dood valt niet te praten. Hij komt ongevraagd als een roofdier. Wij blijven bescheiden en verlegen achter, moe gestreden om alles wat wij geprobeerd hebben te overwinnen.

Het zwaarste komt nog. Elke dag zal een gemis zijn, een open plek. De ereplaats aan het venster wordt een open ruimte zonder bed. Een moeder wordt vandaag begraven. Wie blijven over om haar verhaal te vertellen? Waar kunnen zij te

recht met de brokstukken pijn en verdriet, met de herinneringen liefde en geluk die blijven en beklijven? Halfweg veertig is er nog zoveel jeugdig vuur, ongebruikte vitaliteit, ongekende vermogens. Wat moet er met ons heimwee naar vroeger, toen alles gewoon was en de kinderen mantels en broeken droegen uit moeders vaardigste hand van haar beste jaren? Wie zal straks voor het trouwkleed zorgen? En weet je nog van de vakanties vroeger en hoe graag moeder toch weer thuis was? Hoe sociaal zij was, hoe gastvrij, hoe guldig en speels in de jaren van haar optimisme?

Een heerlijk mens. Een moeder van de bovenste lade. Waarom mocht zij niet leven zoals een mens het wil, tot in lengte van jaren? Dan kon zij ons nog aankijken met haar heldere ogen waarmee ze onbevangen liefheeft wat ze voelt. Als je haar eerlijke blik en glimlach wil terugzien, kijk dan naar alle mensen die zij liefhad. Leef met vragen die altijd onbeantwoord blijven. Vind een enkel woord nog voor Wie of Waaraan wij haar uit handen geven.

Aarde tot aarde, veilig geborgen, dekken wij haar vandaag toe zoals thuis. Dat is even hard op de tanden bijten als in de voorbije maanden. Wij zeggen en zwijgen: vaarwel. We keren terug naar huis, zetten bloemen op de tafel, ontsteken haar mooiste kaars, eten het brood voor morgen en drinken uit mooie glazen van herinnering. Wij vergeten nooit.

**De families VAN ACHTER, SOETENS,
DONIE en VAN DER STICHELEN,**

danken U oprecht voor uw blijken van
kristelijke deelneming.

Drukk. De Vos, 9572 Lierde - ☎ (055) 42 26 41
Begr. - Crem. b.v.b.a. Raoul, Brakel - 055/422449